

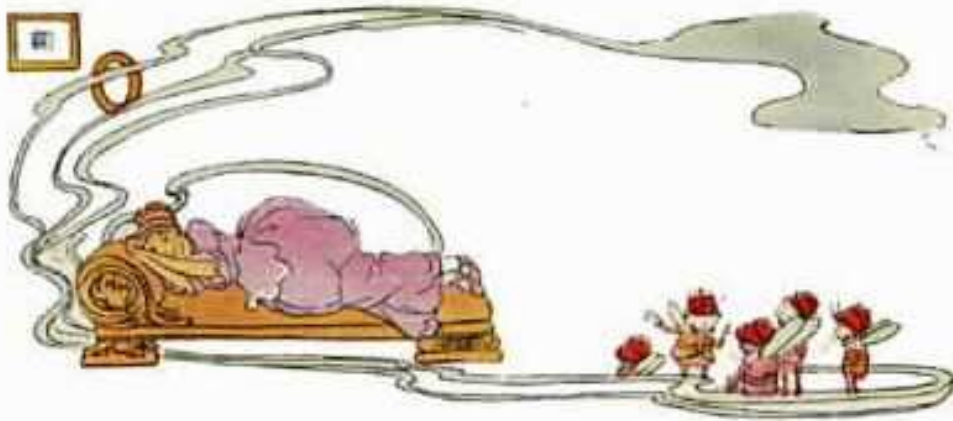
פיות האצבעות הטובות

ג'וני גרואל

יום אחד אמא הייתה עייפה מאוד. היא עבדה קשה כל השבוע ולכן כשאבא יצא לעבודה היא נשכבה על הספה כדי לנום קצת. "יש לי כל כך הרבה סידורים" אמרה "אנוח קצת ואחר כך אקום ואתחיל בעבודה. אני מקווה שהילדים יתנהגו בשקט ולא יפריעו לי."

סו, שהייתה בת שמונה, טימי בן השש ומרי ג'ין בת הארבע אמרו כולם "טוב אמא, נשחק בשקט ולא נפריע."

הם התיישבו כולם על הרצפה וכאשר אמא נרדמה סו הוציאה ספר אגדות הפיות והתחילה לקרוא על השלגייה ושבעת הגמדים.

".. וכך שלגייה הקטנה חיה באושר גם אחר כך" קראה סו "בארמון נהדר עם הנסיך הנאה וכולם אהבו את שלגייה מאוד, כי היא הייתה גם טובת-לב כפי שהייתה יפה. ושבעת הגמדים באו וחיו גם הם בארמון יחד עם השלגייה והנסיך, וכולם היו מאושרים מאוד." "זהו!" אמרה סו כאשר סגרה את הספר. "זה סיפור יפה. הייתי רוצה להיות נסיכה כמו שלגייה."

"ואני הייתי מעדיף להיות ג'ק הורג הענקים!"
אמר טימי "ולהציל את הנסיכות מטירות של
הענקים! הייתי רוכב על סוס עם חרב בידי!"
"הייתי רוצה שתיהנה עכשיו פיות!" חלמה סו
בקול רם.

"כך גם אני!" קרא טימי.

מרי ג'ין הקטנה ישבה בשקט כאשר סו קראה
על שלגייה ושבעת הגמדים ועכשיו היא רק
שיחקה באצבעותיה השמנמות וסיבבה את
האגודלים. על פניה הופיע איזה מבט מופתע
והיא הביטה תחילה על יד אחת, אחר כך על
השניה, כל זה בלי לומר מילה. סו וטימי
הביטו עליה סקרנו אותם מעשייה.
בסוף אמרו "מרי ג'ין, למה את בודקת כך את
אצבעותיך?"

"אני מסתכלת על הפיות" ענתה מרי ג'ין.

"פיות! הרי אין כלל פיות, לא על האצבעות
שלך!"

"כן, הן ישנן!" ענתה מרי ג'ין "אני רואה אותן
כבר הרבה זמן. רק תביטו!"

טימי וסו בדקו בקפדנות את אצבעותיה של

מרי ג'ין, אך לא יכלו למצוא כל פיות עליהן.
"אינני רואה כלום" אמר טימי.

"חכה רגע!" אמרה סו "ראה, יש כאן פרצוף
קטן על הציפורן של האגודל שלה."
"איך, שטויות!" קרא טימי.

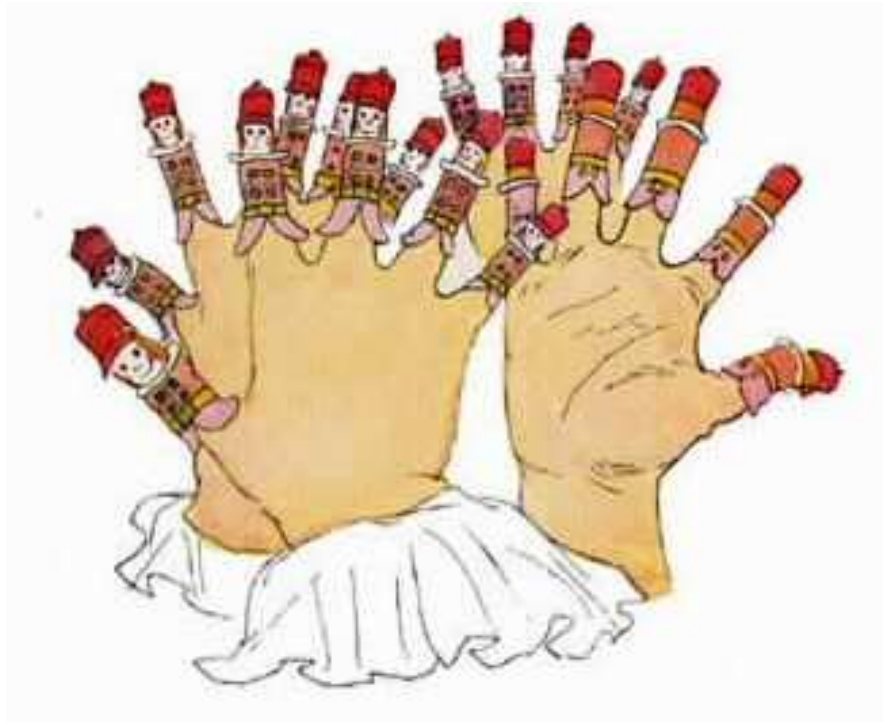
"תראה בעצמך" אמרה סו "אני רואה זאת
ברור לגמרי."

טימי הביט מקרוב, ואמנם! על כל אחת
מציפורני האצבעות הקטנות היה פרצוף קטן
וכאשר מרי ג'ין נעה באצבעותיה נראה היה
שהם זזים וקורצים לילדים.

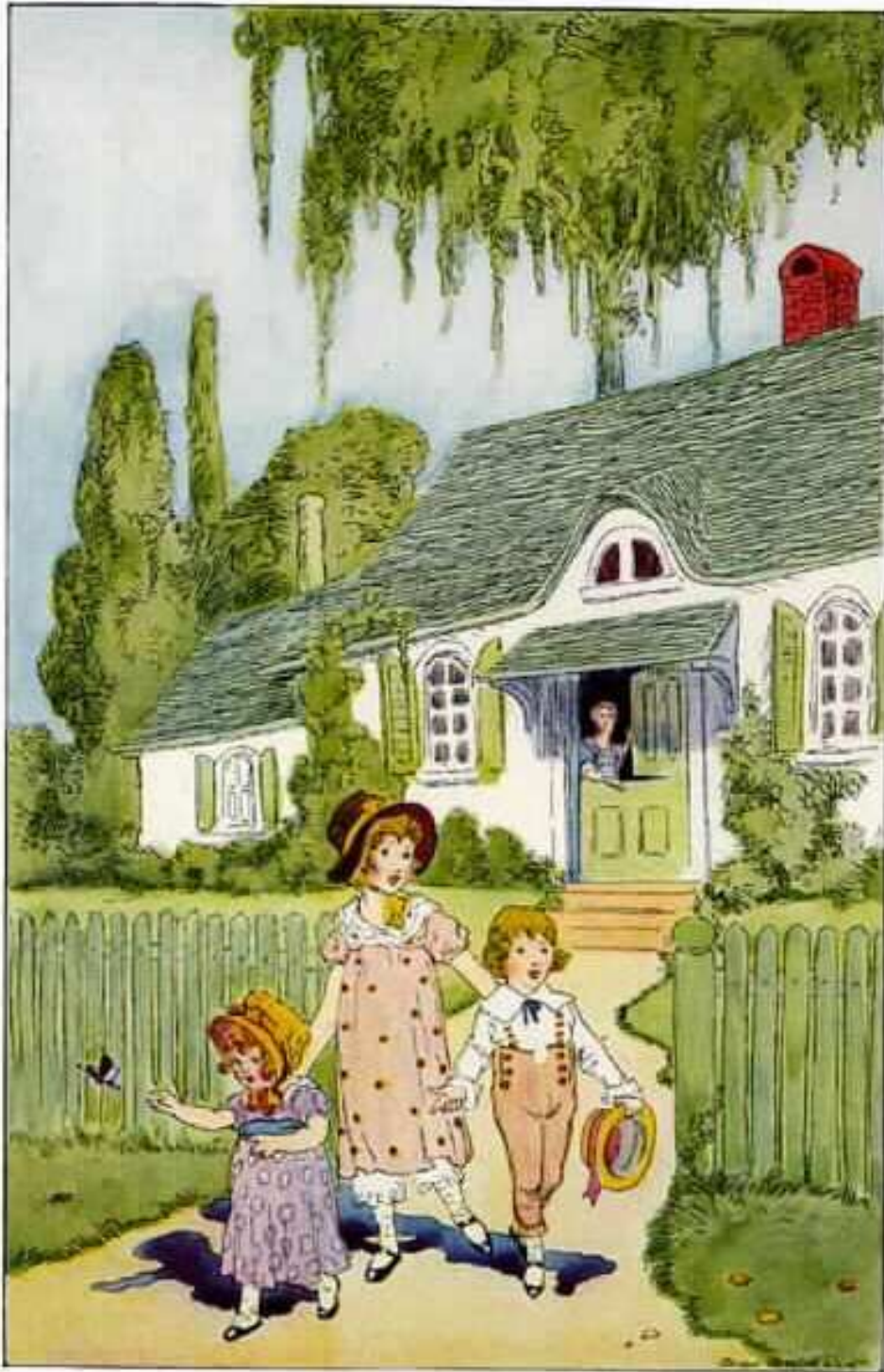
"הביטו! יש לי אחד על האגודל שלי" קרא
טימי "ועכשיו הם מופיעים גם על שאר

הקומקום במים, שמו אותו על התנור, הורידו
קערת שטיפת הכלים ושפכו מים חמים
לתוכה.
פיות האצבעות של טימי רצו לפינה, תפסו
מטאטא והתחילו לטאטא את הרצפה ואחר
כך איבקו את הרהיטים וסידרו את הכל יפה.

ובזמן שפיות האצבעות שמו את הצלחות
הנקיות במקומן וסידרו את המזווה, פיות

האצבעות." מרי ג'ין וסו בדקו את אצבעותיו של טימי ואחר
כך סו הביטה על אלה שלה וקראה "גם על
שלי! אלה כנראה פיות קטנות של אצבעות.
רק ראו על האצבעות שלכם. הן פיות
האצבעות ללא ספק!"
הילדים נשכבו על הרצפה והושיטו את ידיהם
יחד כדי לראות טוב יותר את אצבעותיהם.
הפרצופים על הציפורניים של שלושת הילדים
היו ברורים לגמרי, מחייכים וקורצים בעיניהם.
"הבה נשים את ידינו בשורה" אמר טימי
"ונוכל לעשות תהלוכה."
הם שמו את הידיים בשורה אחת. הפנים
שעל האגודל הימני של סו נשמע קורא
"הקשיבו!" ופתאום כל האצבעות של הילדים
נעמדו ישר.
"קדימה צעד!" קרא סרן אגודל שעל ידה של
סו. לפקודה זו פיות האצבעות התחילו לצעוד
ישר למטבח, והילדים, כמובן, יחד איתן.
כשהגיעו למטבח קרא סרן אגודל "לעבודה!"
מיד פיות האצבעות של סו מילאו את

האצבעות של טימי רצו לחצר, הוציאו מסור
העץ והכינו עצי הסקה לתנור. אחר כך הביאו
את העצים למטבח וסידרו אותם יפה בפינה.
פיות האצבעות של מרי ג'ין הקטנה ראו כל
זאת ודומה היה שהן מתלחשות ביניהן. אחר
כך הן כמו כולן (עם מרי ג'ין יחד איתן) והלכו
לחדר בו אמא נחה וישנה על הספה.
כשסו וטימי מיהרו עם זר פרחים גדול מהגינה
הם שמעו את אמא מדברת עם מרי ג'ין.
כעבור רגע אמא יצאה למרפסת, כשחמש
פיות האצבעות הקטנות מחזיקות את ידה.
"רוצו עכשיו לסבתא" אמרה אמא לסו, לטימי
ולמרי ג'ין "ובינתיים אני אנקה ואסדר את
הבית."
"טוב אמא" ענו הילדים, כשהם מביטים זה
בזה וצוחקים, כי הם שמרו ביניהם סוד גדול.
"תבלו קצת עם סבתא" אמרה אמא "ותחזרו
כי נחתי כבר היטב. עכשיו אגמור מהר את
העבודות הבית ואז נוכל לאכול את ארוחת
הצהריים."
הילדים הביטו עליה בעיניים נוצצות כאילו רצו

שהן היו גדולות יותר, ושלסו היו עשר פיות
האצבעות על ידיה ואלה היו הגדולות מכולן.
ואמרה שכאשר ישנתי פיות האצבעות עבדו

והכינו את הכל ומיהרו לעשות את כל העבודה
עוד לפני שאתעורר.
"כך זה היה?" שאל אבא את סו, טים ומרי
ג'ין.
"כן אבא" קראה סו "וזו הייתה מרי ג'ין
הקטנה שגילתה את פיות האצבעות. עכשיו
אנו יודעים מי הן ושהן אוהבות להיות מועילות
ואנו ניתן להן לעבוד בשבילך ובשביל אמא כל
הזמן.

לומר "יש לנו הפתעה בשביל, אמא" אך לא
אמרו דבר אלא ורצו מהר לסבתא.
כשחזרו, אמא ישבה על המרפסת עם ספר
ביד, ואבא שחזר כבר הביתה דיבר איתה.
"אני שמח" אמר אבא "שאת יכולה לנוח
ולקרוא בשקט. עשית דבר נכון כשהזמנת את
שרה ג'ונס לבוא ולעשות את העבודה."
"אבל לא" ענתה אמא "לא עשיתי היום כלום
בבית. למען האמת נשכבתי קצת לנום וכאשר
התעוררתי, הראשונה שראיתי הייתה מרי
ג'ין, שישבה על ידי וסיפרה דברים מוזרים על
פיות האצבעות, ואיך הן אהבו לעשות את כל
העבודה בבית כשישנתי. ובאמת, כשהבטתי
סביב לבית ראיתי שהכל כבר נעשה. הצלחות
נשטפו וסודרו, הרהיטים נוקו מאבק והכל היה
במקומו, ועל השולחן עמד זר פרחים גדול."
"ראו, ראו, ראו!" אמר אבא "מה תחשבו על
כך. מסקרן אותי מי עשה כל זה?"
"מרי ג'ין אמרה שעשו זאת פיות האצבעות,
ושהיו לה עשר פיות האצבעות על ידיה וגם
לטימי היו עשר פיות האצבעות על ידיו, רק

ואז אמא ואבא חיבקו את סו וטימי ומרי ג'ין,
ואמרו להם שהעולם כולו וכולם בו אוהבים
את פיות האצבעות שעושות דברים טובים
ומועילים, ושהם מקווים כי פיות האצבעות
הקטנות של סו ופיות האצבעות הקטנות של
טימי ופיות האצבעות הקטנות של מרי ג'ין
תרצנה תמיד להיות מוכנות לעשות דברים
טובים ומועילים.

